

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Jolanta Fedak

DPR-IV-0700-3-WL/2010

Warszawa, dnia 22 stycznia 2010 r.

S E N A T
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 26. 01. 10
nr. 527 podpis. *M*

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 26. 01. 2010.

nr. 406 podpis. *Borusewicz*

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

W związku z otrzymaniem przy piśmie z dnia 22 grudnia 2009 r. znak: BPS/DSK-043-2246/09 oświadczenia senatora Władysława Dajczaka w sprawie urządzania palarni w zakładach pracy, złożonego podczas 46. posiedzenia Senatu RP – przedstawiam niżej uzupełnienie stanowiska w tej sprawie przesłanego w moim piśmie z dnia 23 listopada 2009 r. znak: DPR-IV-0700-165-WL/09.

Podstawowym aktem prawnym dotyczącym ochrony zdrowia przed dymem tytoniowym jest ustawa z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55, z późn. zmianami). W wyniku zmiany tej ustawy (ustawą z dnia 5 listopada 1999 r. - Dz. U. Nr 96 poz. 1107) – od dnia 1 stycznia 2001 r. został wprowadzony zakaz palenia tytoniu w pomieszczeniach zakładów pracy – poza odpowiednio przystosowanymi, wyodrębnionymi pomieszczeniami¹. Przepisy tej ustawy dopuszczają zatem palenie tytoniu wyłącznie w odpowiednio przystosowanych pomieszczeniach (palarniach).

W związku z omawianą zmianą ustawy - w 2002 r. zmienione zostały także przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650), w którym m.in. określono warunki jakie powinna spełniać palarnia. I tak, w palarni powinno

¹ do końca 2000 r. przepisy omawianej ustawy umożliwiały palenie tytoniu w wyodrębnionych miejscach

przypadać co najmniej 0,1 m² powierzchni podłogi na każdego pracownika korzystającego z takiego pomieszczenia na najliczniejszej zmianie. Rozporządzenie nie określa sposobu ustalania przez pracodawców liczby pracowników palących wyroby tytoniowe i związanej z tym niezbędnej powierzchni palarni. Sposób dokonania takich ustaleń powinien być określony przez pracodawcę. Do Ministerstwa nie napływały sygnały od pracodawców o trudnościach z ustalaniem liczby pracowników korzystających z palarni.

Mając jednakże na uwadze wątpliwości wyrażone przez Pana Senatora, obowiązujące przepisy zostaną poddane ponownej analizie. Pragnę jednak zauważyć, że ewentualna zmiana omawianych przepisów byłaby obecnie przedwczesna ze względu na toczące się w sejmowej Komisji Zdrowia prace nad ponowną zmianą ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (druk nr 1030). W projekcie zmiany tej ustawy przewiduje się wprowadzenie dalszych ograniczeń palenia wyrobów tytoniowych, w tym wprowadzenie zakazu palenia tytoniu w pomieszczeniach zakładów pracy. W zależności od przyjętych w ustawie rozwiązań, odpowiednie zmiany wprowadzone zostaną również w omawianym rozporządzeniu w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

MINISTER
Jolanta Fedak